

[Mr. Speaker] [3rd November 1958]

and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958) and that the following members of the Legislative Council be selected to serve on the Joint Select Committee :—

1. Sri K. Balasubramania Ayyar.
2. Sri G. Krishnamoorthy.
3. Sri John Asirvatham.
4. Sri T. Joghee Gowder.
5. Sri A. Chidambara Mudaliar.
6. Dr. A. Sreenivasan.
7. Srimathi K. B. Sundarambal.
8. Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiar."

V.—CORRECTION TO AN ANSWER.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister for Home wants to correct the answer given by him to the supplementary questions put by Sri A. A. Rasheed and Sri N. K. Palanisami to Question No. 102 on 14th February 1958, and I have permitted him to do so.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, in reply to the supplementary questions asked by Sri A. A. Rasheed and Sri N. K. Palanisami on Question No. 102, on 14th February 1958, it was stated by me that the Wool Processing Centre at Vinnamangalam, North Arcot district, was set up by the co-operation of the Andhra and Mysore Governments and that the capital invested was shared equally by the two Governments. But on verification, I find that the Wool Processing Centre at Vinnamangalam is a joint venture of the Governments of Mysore and Madras, with financial assistance from the Government of India.

VI.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE RULES COMMITTEE.

10-20
a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I present the report * of the Select Committee appointed to consider the amendments to the Madras Assembly Rules.

MR. SPEAKER: The Business Advisory Committee will decide when it should be taken up for consideration.

VII.—GOVERNMENT RESOLUTION.

AMENDMENT TO THE ESTATE DUTY ACT, 1953 (34 OF 1953)—*cont.*

MR. SPEAKER: We will now take up the Resolution on the Amendment to the Estate Duty Act of 1953. Is it the desire of the Members that we should have a discussion. If not, I shall put it to vote. It is left to Members to talk or not.

(The hon. Member Sri R. Sreenivasa Iyer was standing in his seat.)

If he wants, the hon. Member may speak. Not that it is necessary. I request him to be brief.

* Placed separately on the table of the House.

3rd November 1958]

* SRI R. SRINIVASA IYER : ரொம்ப சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். இந்தத் தீர்மானமானது இப்பொழுது இந்தச் சபையிலே வரவேண்டுமா என்பதே ஒரு பிரச்சனை. அரசியல் அமைப்பு 269-வது பிரிவின்படி estate duty on property other than agricultural land விதித்து அதை மகாணங்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. Estate duty in respect of agricultural land என்பது “ஸ்டெட் ஸப்ஜெக்டா” போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 252-வது பிரிவின்படி இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாணங்கள் இதுபற்றித் தீர்மானம் போட்டால், பார்லிமெண்ட்டில் இது பற்றிச் சட்டம் போட்டு, அதாவும் விவசாய நிலங்களைப் பற்றியும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. நமக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிற மந்திரி அவர்களின் பேச்சில் இதே மாதிரி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட, இதுபற்றி ஏற்கெனவே 1955-வது வருஷத்திலேயே கவுன்சிலிலும், அசெம்பிளியிலும், இது விவாதிக்கப்பட்டு, தீர்மானம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது நடந்த விவாதங்களையும் நான் படித்துப் பார்த்தேன். அப்பொழுது அநேகமாக விவசாய நிலங்களுக்கு மரண வரி விதிப்பது பற்றி மாகாணங்களே தீர்மானம் அல்லது சட்டம் போட்டால் நல்லது என்றும், நமது ராஜதானிக்கும் மற்ற ராஜதானிகளுக்கும் நிலத்தினுடைய பொறுமாளத்திலுள்ள வத்தியாசங்களைப் பற்றி நாம் தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்றும், விவசாய நிலங்களுக்குக் கூட மரண வரி விதிக்கப்பட்டால், உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்றும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட, சர்க்கார் மெஜாரிட்டி மூலமாக அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. அதன் விவரங்கள் பூராவும் இப்பொழுது சொல்லுவதற்குச் சாவகாசம் போதாது. நான் என்னுடைய பேச்சை ரொம்ப சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த விஷயத்திலே நாம் முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டியது என்ன வென்றால், ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பொறுமானமுள்ள சொத்தை விட்டுவிட்டு, அதற்கு மேலே போனால், அந்த சொத்திற்கு மட்டும் மரண வரி விதிப்பது என்று ஏற்கனவே இருந்தது. அதைச் சமீபத்திலே ரூ. 50,000-ஆக குறைத்து விட்டார்கள். இது நாம் ரொம்ப ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயம். மற்ற மாகாணங்களிலே இது மாதிரி தீர்மானம் போட்டு விட்டார்கள், எல்லோருடன் ஒற்றுமையாக நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல வரும்புகிறேன். தற்கால நிலைப்படி 10 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கூட, 50,000 ரூபாய் பொறுமானமுள்ள விவசாய நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களாக மதிக்கப்படும். எனினன்றால், முதலிலே விவசாய நிலங்களுக்கு நில வரியின் பேரில் 20 பங்கு பொறுமானம் போடலாம் என்று இருந்ததை மாற்றி, இப்பொழுது அப்போதைக்கப்போது உள்ள மார்க்கெட் விலைப்படி விலை மதிப்பிடவேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. வரவர நிலத்தினுடைய விலை ஏறிக்கொண்டு போவது நமக்குத் தெரியும். ஒரு சமயத்தில் விவசாயப் பொருள்கள், உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சமயத்தில் அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சமயத்தில் உணவு தானியங்களின் உற்பத்தியின் விலை ஜாஸ்தியாகிவிட்டது, ஆகையால் விலையைக் குறைத்தால் விவசாயத்திற்கு கட்டுபடியாகாது, விவசாயத்தை விட்டுவிட்டுப் பேரிரும் என்று விவாதிக்கொண்டிருக்கிறோம். பத்து ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்குக் கூட மரண வரி விதிக்கப்படும் என்று இருப்பதனால், சீக்கிரத்தில் அதை தவிர்ப்பதற்காக நிலத்தைப் பங்கிட்டு முறையிலே அல்லது குறைத்துக்கொள்ளும் முறையிலே மக்கள் ஈடுபடுவர். சர்க்கார் வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லுவது சகஜம். வரியைக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு வழி தேடுவது மானிடத் தன்மை. அந்த முறையிலே நிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டு, பாகப் பிரிவினை செய்யப்பட்டு, அல்லது வற்புனை செய்யப்பட்டு சிறு சிறு “ஹொல்டிங்களாக” ஆகிவிடும் என்பதை

[Sri R. Srinivasa Iyer] [3rd November 1958]

நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். “எகனமிக் ஹோஸ்டிங்” எவ்வளவு வேண்டுமென்பது பற்றி நாம் தீர்மானத்திற்கு வரவில்லை. இந்தப் பிரச்சனை ரொம்பவும் சிக்கலான பிரச்சனை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஓரிரு தினங்களுக்கு முன்பாக இதைப் பற்றி விரிவாக, அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மார்செட் விலைப்படி 50,000 பொறுமானமுள்ள நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் மரண வரி விதிக்கப்படவேண்டுமா என்ற அளவில் ஆலோசிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் தீர்மானம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்டபடி இதர மாகாணங்களில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள், நாம் எல்லோருடன் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி விடக்கூடாது. இப்பொழுது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கனம் மந்திரி அவர்களின் பேச்சில், எவ்வளவு பேர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற விவரம்கூட இல்லை. அதுபற்றி நான் அன்று கூடக் கேட்டேன். 50,000 ரூபாய் பொறுமானமுள்ள நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், அதாவது இந்த மரண வரி கொடுக்க வேண்டியவர்கள் இந்த ராஜதானியில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் கூட நமக்குக் கிடையாது. சமீபத்திலே விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்பட்டபொழுது, நமது ராஜதானியில் 3,000 அல்லது 4,000 பேர்கள் தான் இந்த விவசாய வருமான வரிக்கு உள்ளாவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், ஓரிரு தினங்களுக்கு முன், தஞ்சாவூர் ஒரு ஜில்லாவிலே மட்டும் 16,000 பேர்கள் விவசாய வருமான வரி கொடுக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. இது டிபார்ட்மெண்டு மூலமாக எடுத்த புள்ளிவிவரம். இதனால் விவசாயம் எவ்வளவு பாதிக்கப்படும்? விவசாய நிலத்திற்கு மானவரி விதிப்பது அரசியல் அமைப்பில் 7-வது ஷெட்யூலில் இரண்டாவது லிஸ்டில் 48-வது அயிட்டமாக இருக்கிறது. அந்த முறைப்பலே நாம் ஏன் இதுபற்றித் தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது? இதை நன்றாக போசிக்க வேண்டும் ஆனால், ஏற்கனவே இந்தத் தீர்மானம் போடப்பட்டது, இப்பொழுது திருத்தின் சட்டத்திற்கான இந்தத் தீர்மானத்தைத் தான் ஒப்புக்கொள்கிறோம் என்று வாதிக்கலாம். திருத்தின் சட்டம் தான் நம்மை ஜாஸ்தியாகப் பாதிக்கிறது. “எஸ்டேட் டியூட்டி ஆக்ட்” எனக்கே புரியவில்லை என்று மத்திய நிதி மந்திரி அவர்கள் இதை “இண்டரடிசூஸ்” செய்யும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏதோ சமஸ்கிருதப் பாடம் படிப்பது போல் இருக்கிறது. ஆங்கிலச் சட்டபடி இந்தச் சட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறது, என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தச் சட்டம், சட்டத்தில் அனுபவம் வாய்ந்த பெரிய நிபுணர்களுக்குக்கூடப் புரியவில்லை என்று விவாதிக்கப்பட்டது. 1955-வது வருஷத்தில் சென்னை சட்டசபை கவுன்சிலில் ஏற்கனவே நமது மாகாண லா மினிஸ்டராயிருந்தவர் எனக்குப் புரியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். 10 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் மரண வரிக்கு உள்ளானால், நம் முடைய ஸ்டேட்டிலுள்ள நிலைமையிலே உணவு உற்பத்தி எப்படி பாதிக்கப்படும், எவ்வளவு பேர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள், சமீபத்தில் விவசாய வருமான வரி போட்டிருக்கிறோம், விவசாய பொருள்களுடைய விலை அடிக்கடி ஜாஸ்தியாக உயர்ந்து இருக்கிறது, ஒரு படி அகிரியின் விலை 13 அணாவிலிருந்து 1 ரூபாய், ரூ. 1-1-0 வுக்கு ஏறியிருக்கிறது என்றெல்லாம் ஒரு பக்கத்தில் “அஜிடேஷன்” இருக்கிறது. மற்ற விலைவாசிகள் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்று மற்றொரு பக்கத்தில் “அஜிடேஷன்” இருக்கிறது. “ஊருடன் ஒத்து வாழ்” என்று சொல்லுவதற்கெப்ப மன்ற மாகாணங்களில் தீர்மானம் போட்டுவிட்டார்கள், நாமும் அவர்களுடன் சேர்ந்து தீர்மானம் போட்டுவிடுவோம் என்று சொல்லிவிடலாம். இதிலே வரக்கூடிய வருமானத்தை அந்தந்த ஸ்டேட்களுக்கே உபயோகப் படுத்தப்படும் என்று சொல்லலாம். அது எப்படி வசூலிக்கப்படும்? எவ்வளவு வரும், வசூல் செலவு எவ்வளவு போகும் இவைகளையெல்லாம் போசிக்கவேண்டும். இதை யெல்லாம் நாம் ஆலோசித்துப்பார்த்து நம்முடைய ஸ்டேட்டிலேயே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று என் மனதிலே ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. சர்க்கார் இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3rd November 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

இது தவிர, இந்த வரிவதிப்பில் விவசாய நிலத்தையும் சேர்ப்பதினாலே, அதாவது “லிமிடேஷன் ஆப் எக்ஸெம்ஷன்” 50,000 ரூபாய் என்று குறைக்கப்பட்டிருப்பதினாலே, இதனால் வரக்கூடிய வரி பூராவும் நம்மைய மாகாணத்திற்குத் தான் வரவேண்டும். அந்தத் தொகையை விவசாய அபிவிருத்திக்குத்தான் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர நான் ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைக்கொண்டிருவருவதிலே ஆட்சேபித்து பிரயோஜனமில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் ஆட்சேபிப்பதாகவும் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். ஆட்சேபினைக்குள்ள விவரங்களைச் சொன்னேன். ஏனென்று கேட்டால், மற்ற மாகாணங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி விட்டன, சென்னை மாகாணம் மட்டும் நிறைவேற்றவில்லை என்று மத்திய அரசாங்கம் தவறுதலாக ஒருக்கால் நினைக்கக்கூடும். மற்றவர்கள் நினைக்காவிட்டாலும் அந்தச் சந்தேகம் எனக்கு உண்டு.

(Deputy Speaker in the Chair.)

எந்த முறையிலும் விவசாயிகளுடைய நிலைமை வரவர மோ மாடிக் கொண்டே வருகிறது. இதைப்பற்றி எவ்வளவோ தடவை இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்தாலும் நல்லபடி சாகுபடியாகுமோ, அல்லது உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்குமோ என்பதும் சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தினால் எப்படி அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அந்த முறையில் இதன் விவரங்களைக் கண்டு பிடித்து அதன் பிறகு இந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. பூரா விவரங்களையும் கொண்டு விட்டு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதும், அதனால் இதை இந்த செஷனில் நிறைவேற்றாமல் அடுத்த செஷனில் ஏன் நிறைவேற்றக்கூடாது என்கிற முறையில் என்னுடைய ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விருப்புகிறேன். வணக்கம்.

10-30
a.m.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானமானது சில மாதங்களுக்கு முன்பு இவ்விடம் கொண்டு வரப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டது. அப்பொழுதும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார் இது சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டின் சட்டம், அதைப் பற்றி நம்முடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், அதனால் நாம் அதை அப்படியே அங்கீகரித்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்று முறையில் பேசினார். இப்பொழுது முக்கியமாக ஸ்லாப் ரேட் ஒரு லட்சம் என்பதை ஐம்பது ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாகவுள்ள தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்கும் படி மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நமக்கு வந்திருக்கிறது. அதில் முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு இது அதிகமாகப் பாதிக்கும் என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. சமீப காலத்தில், ஏன் சென்ற மாதம் தான் நாம் விவசாய வருமானத்தின் மீது ஒரு வரியைப் போட்டிருக்கிறோம். மற்ற எந்த மாகாணத்திலும் இல்லாத அதிகப்படியான வரியை நாம் விவசாயிகளுக்குப் போட்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி நான் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். அநேக மாகாணங்களில் இப்படி அதிகப்படியான வரியை விவசாயி நிலங்களுக்குப் போடவே இல்லை என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். விவசாய வரி, விவசாய வருமான வரி, போட்டு விவசாய வரியையும் அதிகப் படுத்தியிருக்கிறோம், சென்ட்ரல் இன்கம் டாக்ஸ் ஆக்ட் முறையில் அதிகப் படியாக நாம் விவசாயிகளுக்கு வரினைப் போட்டிருக்கிறோம். சர்சார்ஜ் வேறு நாம் அவர்களுக்குப் போட்டிருக்கிறோம். நில வரி, இம்மாதிரி பல முறைகளில் அவர்கள் வரி செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது இதை 50,000 ரூபாய் என்று குறைந்த பச்சமாக வைத்தால் அதனால் விவசாயிகள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப்படுவார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் கேட்டதை அப்படியே நாம் பால் செய்யவேண்டும் என்கிற கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்று நமது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆர். ஸ்ரீனிவாச அய்யர் நன்றாக உணர்ந்து எடுத்துச் சொன்னார். அவர் ஒரு தீவிர காங்கிரஸ் வாதி. அவரே அவ்வாறு சொல்வதென்றால் நாங்கள்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [3rd November 1958]

அதிகமாகச் சொல்லத்தேவையில்லை. மத்திய சர்க்கார் கேட்பதையெல்லாம் நாம் தீர்மானம் போட்டு பாஸ் பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அதனால் விவசாயிகள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும், எவ்வளவு வருமானம் அதன் மூலமாக நமக்கு வரும் என்பதை யோசித்துப் புள்ளி விவரங்களை நன்றாக எடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை இந்தச் சட்டசபையில் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படியே கொண்டு வரவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஷெட்யூலில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் Household goods other than agricultural implements as are necessary to earn his livelihood up to Rs. 2,500 in value.

ஆகவே 2,500 ரூபாய்க்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது போதாது. சாதாரணமாக அவர்கள் நான்கு ஜதை மாடுகள் வாங்கினால் சரியாகப் போய்விடும். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய முக்கியமான கருவிகள் வாங்கினால் சரியாகப் போய்விடும். இவைகளுக்கே மூவாயிரம் நாலாயிரம் ரூபாயாகி விடும். சாதாரணமாக நடுத்தர விவசாயிகளுக்கே அப்படி ஆகும்போது அவர்களால் எப்படிப்பிரிவிட முடியும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். ஆகவே விலக்குக் கொடுத்திருப்பதை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் அடிப்படையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலுள்ள கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி, இந்த மாகாணத்தில் தான் அதிகப்படியான வரியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் எடுத்துச்சொல்லி சட்டசபையில் சொல்லிய அபிப்பிராயத்தையும், இந்த மாகாணத்தின் நிலைமை என்ன என்பதையும் நன்றாக அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கும் தொகையை இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்றும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவைகளையெல்லாம் சொல்லி எவ்வளவு தூரம் குறைக்கச் சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைக்கச் சொல்ல ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது கலப்பை, இரும்பு. விவசாயத்திற்கு இரும்பு வாங்குவதில் அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அனேகம் தடவை இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகவும் அவர்களுக்கு இப்பொழுது விலக்குக் கொடுத்திருப்பதை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தினால் மத்தியதர விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி எவ்வளவு தூரம் விதிவிலக்கைக் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய கஷ்டங்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன் பர்மேஷன். இதற்கு முன்பு பேசியபோது ஒரு அங்கத்தினரைப் பார்த்து “அவர் தீவிர காங்கிரஸ் வாதி” என்று குறிப்பிட்டு பேசினார். சற்று முன்பு சபையின் எதிர் கட்சி தலைவர் அப்படிக்குறிப்பிட்டார். ஆனால் சீர் திருத்த காங்கிரஸ் வாதிகள் அவ்வளவு தீவிர காங்கிரஸ் வாதி கள் இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : It is not a point of information.

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தைப் பற்றி இரண்டொரு கருத்துகளையும் குறைபாடுகளையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக 252 ஆவது பிரிவின் கீழ் அதாவது அரசியல் சட்டப் பிரிவின் கீழ் இந்த அதிகாரத்தை, மத்திய சர்க்காருக்குக் இருக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரத்தை நமக்குக் கொடுத்திருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

3rd November 1958] [Sri S. Lazar]

இதில் குறிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டியது, இது போலச் சட்டங்கள்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் அதிலும் குறிப்பாக மாகாண ரீதியாக இருக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வருவது என்ற நிலைமை சட்டத்தில் இருந்த போதிலும் அப்படிப்பட்ட சட்டங்களை நாமே கொண்டு வர முடியும் என்ற நிலைமை இருந்தால் அந்த முறை நன்றாக இருக்கும். அந்த முறையில் அப்படிப்பட்ட சட்டங்களை நாமே கொண்டு வரவாழ்ப்பு எடுத்துக்கொண்டால் உள்படியே அது நன்றாக இருக்கும். இது என்னுடைய முதலாவதான கருத்து என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இது போன்ற அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காரே எடுத்து அந்த அதிகாரத்தை நாமே அவர்களுக்குக் கொடுத்து அந்த ரீதியின் இது போன்ற சட்டங்கள் வருவதானது வரவேற்கத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வரவேண்டும் என்று முன் கூட்டியே நாம் தீர்மானித்து, அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை அவர்களுக்கு நாம் அனுப்பி வைத்து அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் மத்திய சர்க்கார் சட்டங்களைக்கொண்டு வந்தால் அது உள்ள படியே நமக்குக் கௌரவத்தை அளிக்கும், அது நமக்கு பெருமையாகவும் இருக்கும். நாமும் பெருமைப்படக்கூடிய அளவில் இருக்கும். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்ற முறை இருந்தால் அது சரியல்ல. அப்படியில்லாமல் முன் கூட்டியே நாம் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு அதன் பிறகு மத்திய சர்க்கார் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் அது நன்றாக இருக்கும், அது நமக்குப் பெருமையையும் கொடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கோரிக்கை ஏற்கெனவே மத்திய சர்க்காரில் இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக 1958-ல் இந்த திருத்தங்களின் காரணமாக ஒரு சில மாறுதல்கள் எஸ்டேட் டீட்டி ஆர்க்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் 252 (2) பிரிவின் கீழ் கொண்டு வந்து அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதைப்பற்றி நாம் ஏற்கெனவே 1955-ல் தீர்மானித்திருக்கிறோம். அரசியல் சட்டம் 252 (2) பிரிவின் கீழ் இது போன்று திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னால் அதைக்கொண்டு வருவதற்கு மாகாண சர்க்காருக்கு எந்த விதமான உரிமையும் இல்லை என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

“Any Act so passed by Parliament may be amended or repealed by an Act of Parliament, passed or adopted in like manner, but shall not, as respects any State to which it applies, be amended or repealed by an Act of the Legislature of that State.”

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் முக்கியமான கொள்கை என்ன வென்றால் அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தால் அதன் பிறகு ஏதாவது திருத்தங்கள் ஏற்பட்டால்—அது பின்னால் ஏற்படலாம்—அதற்கு நமக்கு ஒப்புதல் தெரிவிக்கிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் நாம் ஒப்புதலை தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று இருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டத்திற்கு மூன்று அல்லது நான்கு திருத்தங்கள் மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்து இயற்றி இருக்கிறார்கள். கடைசியாக இப்பொழுது நாலாவது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது போன்ற தீர்மானம் சபைக்குக் கொண்டு வருவார் கலையானால் இதற்கு முன் மூன்று திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தபோது இது போன்ற தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவில்லை. அதன் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கிற தீர்மானம், எவ்வளவோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் அவசியம் இல்லை என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[3rd November 1958]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I feel it is not right at this stage to dispute the principle underlying the levy of this tax. The Estate Duty Act was passed by the Central Government in 1953 and subsequently in the year 1955, we have passed a Resolution agreeing to the levy of the tax on agricultural land. So, we have already agreed to the principle of levy on agricultural land. What we are called upon to pass now is, that as the Central Government have made certain amendments to the Act, they want a Resolution to be passed in this State approving those amendments.

Now, it was said that we have no other option but to pass the Resolution. It is not so. We have the option to refuse. But under what circumstances are we to refuse? We could refuse in the commencement, but not after having accepted the principle. Principle has been once accepted for the levy of the duty on property other than agricultural land, subsequently in the year 1955, we have agreed to the levy of the duty on agricultural land also. Now changes have been recently made in the Parliament with regard to certain exemption, varying the rate and then reducing the allowance for probate duty from 100 per cent to 50 per cent and giving a different schedule for levying the rate, etc. The important change is that the exemption has been reduced from one lakh to Rs. 50,000. These are the only changes. So these changes having been made, they require a Resolution to be passed accepting these.

As for the hon. Member, Mr. Lazar's observation that three other amendments were passed, then no such resolution was called upon to be passed, now when the fourth one is passed, why should we be passing a resolution, I should like to say that our passing this resolution is going to support all the amendments that have been passed and not only one. It is unnecessary that it should be required to be passed at every stage, for the Act will be given effect to only hereafter.

As regards this legislation, it was said that it is not easily understood, it is very difficult and all that. To me it appears to be very simple, in the sense that a levy is made on the value of the property when a person dies and the property passes to his heir or other claimants. The man getting the property gets it without any labour or effort. It is a sort of unearned property. That should be taxed. If a man puts in exertion and makes money, then no such duty will be levied. When he gets the property scot-free, without any effort or labour, then the levy is made.

It was also asked what the proportionate amount would be that will be realised, how many persons would be affected, etc., I have not been able to get the number of persons who will be affected by this levy. But I have got figures about the amount that had been got. In the year 1955-56, it was Rs. 17.56 lakhs, in 1956-57 it was 22.35 lakhs, in 1957-58, it was Rs. 19.59 lakhs, estimated. Now there is an advantage in one sense. By the

3rd November 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

Centre administering this Act, the whole question of applying the Act, collecting money, etc., is all done by the Centre as in the case of income-tax and we are getting whatever share that is due to us, that is, the amount that has been levied and collected in this State will be handed over to us. The difficult process of collection is avoided.

The matter is simple. Since we have accepted the principle of levy on agricultural land, we can pass this Resolution now. If we were against that principle, we should have said so even then. But we have accepted the principle. Now what we are called upon to do is, since these amendments have taken place, we are asked to approve those amendments. That is the simple nature of this motion and therefore I request the House to pass this Resolution.

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 10-40
இந்த விவசாய நிலங்களிலிருந்து 1955-ம் வருஷத்திலிருந்து கிடைக்கிற a.m.
மரண வரி பூரணமாக நம்முடைய ராஜதானிக்கு வருமா? அல்லது, மற்ற எல்லா ராஜதானிகளில் வருகிற வருமானங்களை யெல்லாம் சேர்த்துக் கணக்குப்போட்டு, அதிலே ஏதோ ஒரு பங்கு பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** The benefit of the additional revenue which will be realised on account of the changes effected by the amending Act will all accrue only to the respective State.

DEPUTY SPEAKER : The question is : (Resolution :—
“Whereas by resolution passed in pursuance of Article 252 of the Constitution, the levy of estate duty in respect of agricultural land in the State of Madras is governed by the Estate Duty Act, 1953 (34 of 1953) passed by Parliament;

And whereas the Estate Duty Act, 1953 (34 of 1953) has been amended by Act 17 of 1954, Act 41 of 1954, Act 36 of 1957 and Act 33 of 1958 passed by Parliament;

And whereas it appears to this Assembly to be desirable that the matters specified in the amending Acts aforesaid in so far as they relate to estate duty in respect of agricultural land should be regulated, in the State by Parliament by law;

Now, therefore this Assembly hereby resolves in pursuance of Article 252 of the Constitution that the matters aforesaid in so far as they are matters with respect to which Parliament has no power to make laws for the State may be regulated in the State by Parliament by law and for this purpose the Estate Duty Act, 1953 (34 of 1953) may be amended accordingly.”)

The resolution was put and carried.

VIII.—MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET.

DEPUTY SPEAKER : Now we shall continue the discussion on the Madras Electricity Board Budget. Mr. A. Vedaratnam will now speak.